

DECIZIA nr.553/2010/.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Mureș, prin adresa nr...../20.12.2010, înregistrată sub nr...../21.12.2010, asupra contestației formulate de **S.C. S.R.L. din loc., jud. Mureș**, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../16.11.2010, comunicată la data de 18.11.2010 potrivit confirmării de primire anexate în copie la dosarul cauzei.

Prin adresa înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Mureș sub nr...../17.02.2011, iar la D.G.F.P. Mureș sub nr...../24.02.2011, în calitate de administrator judiciar desemnat pentru S.C. S.R.L. din loc., jud. Mureș, a comunicat faptul că își însușește contestația formulată de **S.C. S.R.L. din loc., jud. Mureș**, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../16.11.2010.

Contestația, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Mureș sub nr...../14.12.2010, a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Suma contestată este de lei compusă din:

- lei reprezentând accize;
- lei reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor;
- lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată;
- lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 și art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, prin Biroul Soluționare Contestații, este legal investită să soluționeze cauza.

A) În contestația înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Mureș sub nr...../14.12.2010 petenta invocă următoarele:

- singurii vinovați de existența obligațiilor vamale suplimentare sunt reprezentanții organului vamal care, la momentul încheierii operațiunii de import nu au cunoscut prevederile legale în materie;

- "după 4 ani de la scadența acestor obligații vamale suplimentare, nu i se poate reproșa subscrierii faptului că ar fi dat o declarație vamală falsă. Rugăm a se observa faptul că declarația vamală a fost și este conformă cu realitatea, însă inspectorii vamali care la data de ... au calculat obligațiile vamale aferente acesteia, nu au aplicat normele legale incidente la acel moment - în speță dispozițiile privind cursul valutar, cel referitor la accize și TVA";

- dacă societatea ar fi depus o declarație vamală falsă, în baza căreia s-ar fi calculat obligații vamale eronate, într-adevăr culpa ar fi rămas în sarcina sa;

- calcularea unor penalități de întârziere (de la data de ...) aferente unor obligații vamale despre care societatea nu a avut cunoștință până la data comunicării deciziei atacate (...) reprezintă un abuz din partea organelor de control;

- pentru a solicita penalități de întârziere unei persoane înseamnă ca, persoana în cauză, cunoscând că are de plată o sumă de bani ajunsă la scadență, nu își îndeplinește culpabil această obligație;

- având în vedere prevederile pct.86 din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, obligarea societății la plata taxei pe valoarea adăugată este nelegală.

B) Față de aspectele contestate se reține că, la controlul vamal ulterior efectuat de organele de specialitate ale Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Mureș la **S.C. S.R.L. din loc. ..., jud. Mureș**, în urma căruia a fost întocmită Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../16.11.2010, au fost stabilite obligații de plată suplimentare în sumă totală de lei (... lei reprezentând accize + ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată) precum și obligații fiscale accesorii în sumă totală de lei (..... lei aferente accizelor + lei aferente taxei pe valoarea adăugată).

C) Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

În fapt, în baza contractului de leasing extern nr...../2005, S.C. CO S.R.L. a introdus în țară, în regim de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor de import, un autoturism marca ..., pentru care a depus la Direcția Județeană de Accize și Operațiuni Vamale Mureș declarația vamală înregistrată sub nr.I .../26.08.2005. Potrivit facturii proforme nr.../2005, valoarea de intrare a bunului importat este de euro, curs de schimb 1 euro=..... lei.

În data de 19.04.2007, ca urmare a emiterii facturii externe nr...../26.03.2007 în valoare de euro reprezentând valoare reziduală, S.C. S.R.L. a depus declarația vamală de import nr...../19.04.2007, cursul de schimb luat în considerare la determinarea valorii în vama a bunului pus în liberă circulație fiind 1 euro=.... lei.

La controlul vamal ulterior privind modalitatea de derulare a operațiunilor de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor de

import inițiate de S.C. S.R.L. în baza unor contracte de leasing, care au avut termene de încheiere în perioada 2007 - 2010, organele vamale au constatat nerespectarea și neaplicarea corectă de către societate a prevederilor pct.4 alin.(16) din Anexa V la Tratatul privind aderarea României la Uniunea Europeană ratificat prin Legea nr.157/2005, "Procedurile care reglementează admiterea temporară stabilite în articolele 84 - 90 și 137 - 144 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și în articolele 496 - 523 și 553 - 584 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, în sensul că la depunerea declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor nr...../19.04.2007 nu au fost calculate accizele în procent de 1% (în vigoare la momentul plasării mărfurilor sub regim vamal) iar cursul de schimb utilizat nu este cel de la data depunerii declarației vamale, rezultând astfel o diferență de încasat în sumă de ... lei (..... lei reprezentând accize + lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată).

În drept, la Titlul VI "Integrarea euroatlantică", art.148 "Integrarea în Uniunea Europeană" alin.(2) din Constituția României, se prevede: "Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare".

Prin urmare, odată cu aderarea României la Uniunea Europeană la data de 01.01.2007, țara noastră a adoptat prevederile legislației europene în domeniul taxelor vamale, așa cum sunt acestea menționate în Tratatul privind aderarea României la Uniunea Europeană ratificat prin Legea nr.157/2005, prevederile acestora fiind de imediată aplicare.

Potrivit punctului 4 alin.(16) din Anexa V la Tratatul privind aderarea României la Uniunea Europeană ratificat prin Legea nr.157/2005, "Procedurile care reglementează admiterea temporară stabilite în articolele 84 - 90 și 137 - 144 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și în articolele 496 - 523 și 553 - 584 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale:

- în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a originii mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub acest regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării".

La pct.1 din Anexa nr.1 "Măsuri unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării", aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.84/2007, se prevede:

"1. Pentru mărfurile comunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform art. 27 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se procedează după cum urmează:

1.1. La expirarea termenului de derulare a contractelor de leasing se întocmesc formalitățile prevăzute pentru încheierea operațiunilor din punct de vedere vamal.

1.2. La punerea în liberă circulație nu se datorează taxe vamale și nici dobânzi compensatorii, cu condiția prezentării unei dovezi privind statutul comunitar al mărfurilor.

1.3. Pentru mărfurile comunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică prevederile art. 161¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal și prevederile pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru mărfurile comunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform art. 27 alin. (2) din ordonanța menționată mai sus, taxa pe valoarea adăugată se calculează conform prevederilor art. 161 alin. (16) din Codul fiscal, respectiv conform reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

1.4. Se datorează accize conform art. 221¹ din Codul fiscal".

La art. 221¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

"Derogare pentru autoturisme

Prin derogare de la prevederile art. 214², pentru autoturismele și alte bunuri supuse accizelor, introduse în România pe baza unor contracte de leasing, inițiate înainte de data intrării în vigoare a prevederilor prezentului titlu, și a căror încheiere se va realiza după această dată, se vor datora bugetului de stat sumele calculate în funcție de nivelul accizelor în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing".

În aplicarea acestor prevederi și ca urmare a informațiilor suplimentare obținute în timpul ședințelor organizate de Comisia Europeană-D.G TAXUD-, Autoritatea Națională a Vămile, prin adresa nr...../06.08.2007, a făcut o serie de precizări referitoare la încheierea operațiunilor suspensive începute înainte de data aderării, astfel:

"Principiile conținute în Anexa V pct.4 din Tratatul de Aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, precum și cele din documentul D.G TAXUD nr.1661/2008 stabilesc că depozitul temporar și regimurile vamale menționate la articolul 4 alineatul (16) literele (b) - (h) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului începute și neterminate trebuie să se încheie conform legislației comunitare. [...]

2. Pentru regimurile de perfecționare activă și admitere temporară se aplică următoarele prevederi:

a) La punerea în liberă circulație se datorează taxe vamale și dobânzi compensatorii; TVA se datorează și se plătește de titularul operațiunii conform art.153 pct.(3) - (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

b) Cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a clasificării lor tarifare (inclusiv nivelul taxei vamale) a

valorii în vamă, originii și cantității la momentul lăsării lor sub regim, conform Actului de Aderare - Anexa V 4 Uniunea Vamală, pct. 15 și 16. [...]

e) Cursul de schimb valutar pentru transformarea în lei a valorii în vamă a mărfurilor puse în liberă circulație este cel valabil la data înregistrării declarației de plasare a acestor mărfuri sub regim. [...]

6. Având în vedere cele de mai sus și în aplicarea prevederilor art.78 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992, autoritatea vamală poate modifica declarația vamală după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri. Astfel, în situația în care la nivelul birourilor vamale se constată ca au fost înregistrate declarații de punere în liberă circulație pentru mărfurile plasate sub regimuri vamale suspensive inițiate înainte de data aderării și care se încheie după această dată pe baza unor elemente care contravin celor de mai sus, veți lua măsurile necesare pentru regularizarea situației".

La art.4 alin.(17) din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, este definită **declarația vamală**, astfel: **"reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal"**;

La art.64 din același act normativ se prevede "1. În conformitate cu art.5, o declarație vamală poate fi făcută de orice persoană care este în măsură să prezinte mărfurile respective sau poate împuternici pe cineva să le prezinte autorității vamale competente, împreună cu toate documentele solicitate pentru aplicarea reglementărilor cu privire la regimul vamal pentru care se declară mărfurile";

Art.199 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1993 privind dispozițiile de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr.2913/1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede că: **"Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau reprezentantul acestuia îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, să răspundă de:**

- **corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;**
 - **autenticitatea documentelor anexate**
- și de**
- **respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere".**

Astfel, declarația vamală este un act cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal.

Având în vedere temeiul legal anterior citat se reține că prin depunerea la autoritatea vamală a declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor nr...../19.04.2007, societatea și-a luat angajamentul și răspunderea în ceea ce privește corectitudinea informațiilor înscrise în declarație.

Prin urmare, nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a contestației susținerea petentei potrivit căreia singurii vinovați de existența obligațiilor vamale suplimentare sunt reprezentanții organului vamal care, la momentul încheierii operațiunii de import nu au cunoscut prevederile legale în materie.

Potrivit art.78 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, se prevede: "1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun".

Aceleași prevederi sunt reținute și la art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

"(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

Potrivit art.201 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar,

(1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import

sau

(b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.

Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare".

Legislația comunitară precizează pentru regimul de admitere temporară la art.144 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 următoarele:

"Atunci când se naște o datorie vamală pentru mărfuri de import, valoarea unei astfel de datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare pentru mărfurile respective la momentul aprobării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară".

Din coroborarea textelor de lege anterior citate, se reține că, legiuitorul a prevăzut că la controlul ulterior se vor verifica orice registre, evidențe și înregistrări referitoare la mărfurile vămuite, sau documente ce conțin informații în legătură cu acestea, putând fi făcut și controlul fizic al mărfurilor și dacă, după reverificare sau după control ulterior, rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor date inexacte, atunci autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

Prin urmare, nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a contestației nici susținerea petentei potrivit căreia "după 4 ani de la scadența acestor obligații vamale suplimentare, nu i se poate reproșa subscrisei faptul că ar fi dat o declarație vamală falsă. Rugăm a se observa faptul că declarația vamală a fost și este conformă cu realitatea, însă inspectorii vamali care la data de 19.04.2007 au calculat obligațiile vamale aferente acesteia, nu au aplicat normele legale incidente la acel moment - în speță dispozițiile privind cursul valutar, cel referitor la accize și TVA".

În ceea ce privește susținerea petentei referitoare la faptul că potrivit prevederilor pct.86 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, obligarea societății la plata TVA este nelegală, se reține faptul că:

la pct.86 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

"(1) În sensul art. 161¹ alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este ne semnificativă dacă este mai mică de de lei.

(2) În aplicarea art. 161¹ alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată și organele vamale nu vor percepe plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexportării sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost

exportate și către persoana care le-a exportat și, după caz, dovada încheierii unui contract de transport și/sau asigurare”;

potrivit art. 161¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

" (3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situațiile menționate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:[...]

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport și sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate și către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloace de transport care au fost achiziționate sau importate înaintea datei aderării, în condițiile generale de impozitare din România, Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, și/sau nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 și suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din norme”;

iar, societatea nu se regăsește în niciuna din aceste situații.

Având în vedere cele anterior reținute, precum și prevederile legale incidente cauzei se reține că, în mod corect organele vamale au stabilit în sarcina petentei diferențe de drepturi vamale constând în accize în sumă de lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, utilizând la calcul acestora cursul de schimb în vigoare la momentul plasării autoturismului sub regim suspensiv.

În ceea ce privește majorările de întârziere stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../16.11.2010, acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina petentei a fost reținut ca datorat debitul în sumă totală de lei reprezentând diferențe de drepturi vamale, aceasta datorează și majorările de întârziere în sumă totală de lei (..... lei aferente accizelor + lei aferente taxei pe valoarea adăugată).

Se reține că organele vamale au calculat majorările de întârziere aferente datoriei vamale, în conformitate cu dispozițiile actelor normative care reglementează calculul de accesorii, respectiv art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]"

precum și art.120 "Majorări de întârziere" alin.(1) și (7) din același act normativ care prevede:

"(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale".

Potrivit art.201 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, data nașterii datoriei vamale este data la care S.C. S.R.L. a înregistrat declarația vamală de punere în liberă circulație nr.I, respectiv 19.04.2007.

Prin urmare, în mod corect organele vamale au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale accesorii în sumă totală de..... lei (..... lei aferente accizelor + lei aferente taxei pe valoarea adăugată), calculate pe perioada 19.04.2007 - 15.03.2010.

Având în vedere cele anterior reținute, precum și prevederile legale incidente cauzei se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. S.R.L.**, în ceea ce privește suma totală de lei (..... lei reprezentând accize + lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată) precum și obligații fiscale accesorii în sumă totală de lei (..... lei aferente accizelor + lei aferente taxei pe valoarea adăugată).

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 209 alin. (1) lit. a) și art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. S.R.L. din loc., jud. Mureș, prin Administrator judiciar din Bd., nr....., ap.....,

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Mureș, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,